

ASSOCIACIÓ CATALANA EN PRO DE LA JUSTÍCIA

EDITA:
Associació Catalana en pro
de la Justícia

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Apartat de correus núm. 187
08370 Calella (El Maresme)
Tel./ Fax: 93 769 79 91
e-mail: acpj@acpj.cat

DISSENY I EDICIÓ:
Publinter S.A.

Exemplar gratuït.

L'Associació no es fa responsable de les opinions
expressades pels autors dels articles

Editorial

Quan em van proposar ser jutgessa de pau no sabia gairebé res del que això suposava.

El primer que vaig fer va ser buscar qui em podia informar bé de quines obligacions acceptava i què havia d'estudiar per fer bé allò que se'm demanava.

Vaig localitzar l'Associació Catalana en pro de la Justícia de Catalunya i, abans de presentar la meva opció al càrrec, el seu president em va explicar el que hauria d'aprendre i què se'm demanava saber per fer una feina per a mi desconeguda.

Ara han passat quatre anys, he procurat fer tots els cursos on m'han acceptat assistir, i veig que gairebé encara no en sé prou per fer-ho tan bé com jo voldria.

Potser la meua reflexió –per a molts de vosaltres que ben segur teniu molta més formació i experiència que jo– us pot semblar òbvia, però al llarg d'aquests quatre anys he trobat a faltar algunes pautes més ben definides i, sobretot, un millor suport per part de l'Administració de Justícia en quant a formació i recolzament als jutjats de pau.

Som un col·lectiu unit per la voluntat de sentir-nos útils per a la gent del nostre poble. Que sabem que no ens mou l'ànim de lucre, gairebé inexistent. Que en els pobles petits i no tan petits, el nostre horari no té límits. Que som la base de la justícia més propera al ciutadà. Que el nostre dia a dia no fa soroll, però que tenim cura d'aquells que s'apropen a nosaltres demanant suport, segurs de la nostra discreció.

Ja sabem que som llecs, que només podem oferir el nostre suport amb les Lleis que tenim assignades i amb la voluntat de la conciliació i el diàleg.

Sé que la solució és complexa i passa per molts paràmetres difícils de valorar, tant per organització de la feina com per les despeses que se'n poden derivar; però jo demanaria:

Per què no se'ns dona més formació, una formació propera per tot el territori?

Continua a la pàgina 2

Notícies breus

NOVA CONSELLERA DE JUSTÍCIA

Pilar Fernández i Bozal ha estat nomenada Consellera de Justícia de la Generalitat de Catalunya, mitjançant Decret 202/2010 de 27 de desembre del Departament de la Presidència.

La Consellera és nascuda a Barcelona el 1963 i llicenciada en Dret per la Universitat de Barcelona.

Des de 2007 és advocada de l'Estat en cap a Catalunya. Prèviament havia ocupat el càrrec de cap de l'advocacia de l'Estat a la Delegació del Govern a Catalunya.

Com a advocada de l'Estat ha format part, en qualitat de vocal, del Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària de Barcelona i de la Comissió Mixta de Control de dispositius de Videovigilància a Catalunya.

També ha estat secretària del Consell Rector i de la Comissió Executiva del Consorci per a la Construcció, Equipament i Explotació del Laboratori de Llum Sincrotró des del 17 de desembre de 2003.

Des de l'Associació li desitgem tota mena d'èxits en la seva gestió.

NOU PRESIDENT DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

El Ple del Consell General del Poder Judicial ha elegit Miguel Ángel Gimeno Jubero com a president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Magistrat progressista de "Jueces por la Democracia", té 27 anys d'experiència a la judicatura i és president de la secció sisena de la sala penal de l'Audiència Provincial de Barcelona. Ha exercit sempre a Catalunya des que va ingressar a la carrera judicial l'any 1987.

De caràcter afable i conciliador substitueix Maria Eugènia Alegret i Burgués al capdavant de la màxima autoritat judicial a Catalunya.

Ve de la pàgina 1

Per què el Departament de Justícia no dóna suport oficial i mediàtic a la nostra tasca per tal que els ciutadans sàpiguen els serveis que, gratuïtament, poden trobar en el jutjats de pau?

Per què l'ambigüitat de la mediació i la conciliació?

Per què no es fan reunions per zones, on els alcaldes i el jutges de pau titulars, amb la presència de responsables del departament de Justícia, actualitzin i acotin la convivència entre Jutjat i Consistori, drets i obligacions de cadascun. On quedi clar que el jutjat és independent de l'ajuntament i que la col·laboració de les dues administracions es basa en treballar per al ciutadà?

Per què l'elecció del jutge de pau no la fa el Departament de Justícia -i no el Ple de l'Ajuntament-, si després passa a ser dependent de l'esmentat Departament de Justícia?

Per què no es valoren abans del nomenament les aptituds dels candidats per a la tasca que els hi correspondrà?

Per què no es dignifiquen la imatge i els valors dels

jutges i jutgesses de pau? Potser això seria un inceniu per a què es presentessin més candidats al càrrec. Podria seguir, però crec que molts de vosaltres també podeu i teniu molt a dir, estigueu o no d'acord amb mi. La diversitat d'opinions ens enriqueix a tots.

La força que ens dóna l'Associació ens pot ajudar perquè entre tots trobem la millor manera de fer la nostra feina i, sobretot, que l'Administració de Justícia ens valori i escolti les nostres argumentacions, sorgides de l'experiència que entre tots s'ha anat acumulant.

Tot i el meu desacord anteriorment exposat, he de dir-vos que em sento molt bé fent de jutgessa de pau del meu poble, i que m'he ofert per renovar el càrrec; penso que encara puc oferir el meu temps i minsos coneixements a una causa en què crec: solucionar els problemes de convivència amb el diàleg i, sobretot, amb la PAU.

Per **Magda Bes**
Jutgessa de pau de Vallgorguina

Els jutges de pau al Lluçanès

Per **Rosa M. Canela**
Jutgessa de pau de Cabra del Camp

Aquest és el títol de treball de recerca que l'alumna Aina Arboix i Deitg va fer a l'IES Castell del Quer de Prats de Lluçanès el 2004 (sota la direcció de la professora Alba Bach). Un magnífic estudi sobre els jutges de pau al que he pogut tenir accés gràcies a l'amabilitat d'aquest Institut. Com l'Aina explica a la introducció "Moltes vegades les coses que desperten més curiositat dins nostre al llarg de la vida són les coses que des de petit has sentit parlar a casa. En el meu cas, des de menuda, havia sentit anècdotes explicades pel meu avi, relacionades amb la funció que va tenir com a jutge de pau substituït del seu poble." També afegeix "No vaig haver d'investigar gaire per arribar a la conclusió que era un tema completament desconegut per a mi i per a la majoria de persones. Dins del meu cap hi havia moltes preguntes sense respostes: Per què hi ha jutges de pau? Des de quan? Han tingut un paper important dins la història? Quines són les seves funcions? La gent la coneix aquesta figura? Està recolzada per la Generalitat? Quin és el seu paper dins la societat?". "M'agradaria que tothom reflexionés sobre aquesta figura i que valorés la importància i continuïtat d'aquesta figura dins la història."

Es va interessar pel nostre col·lectiu, va documentar-se i va fer entrevistes als companys del Lluçanès. En concret va entrevistar catorze jutges de pau: Francesc Vilalta de Sant Martí d'Albars, Josep Argila de Sant Bartomeu del Grau, Jordi Estrada de Lluçà, Josep Isern de Sora, Esteve de Palau d'Olost, Ramon Matavera de Perafita, Salut Sanglas de Sant Agustí de Lluçanès, Prudenci Bruch de Santa Maria de Merlès, Josep Riera de Prats de Lluçanès, Josep Vilasseca de Sant Boi de Lluçanès,

Josep M. Bruch d'Oristà, Ramon Casadamunt d'Alpens, Angel Alongina de Sobremunt i Enric Foster de Sant Feliu Sassera.

Entre moltes altres conclusions va extreure que l'edat mitjana era de 57 anys, dels 14 sols una dona era jutgessa, i li va sobtar que la majoria d'ells no havien sol·licitat el càrrec sinó que els ho havia demanat l'ajuntament. Explica també com "La figura del jutge de pau la veuen com la figura d'un veí mediador. Afirment que els jutges de pau segurament han estat peces claus en l'equilibri dels pobles catalans durant la història, ja que moltes vegades era l'única justícia que tenien a l'abast i molts recorrien a ella per solucionar els seus problemes." "Tots estan d'acord en que a l'hora d'actuar el sentit comú és una clau important i el fet d'haver viscut moltes experiències una gran ajuda, però també creuen que una persona jove pot estar capacitada, i que moltes vegades té més coneixements que una persona gran." "En general, la figura del jutge de pau la veuen amb un futur positiu, però destaquen que a la llarga aniran tenint més funcions i que la figura, com a tal, variarà." "Els jutges de pau creuen que és correcte que les persones coneguin l'existència d'aquesta figura, però no volen tenir protagonisme, ni presumir del càrrec, simplement ser senzills i que quan passis pel carrer no et mirin diferent."

Em semblen especialment interessants també aquestes reflexions que fa l'Aina: "A nivell personal, parlant amb aquestes persones, m'he adonat que ells no es valoren tal i com els valoro jo amb la feina que fan, ells no hi donen la mínima importància. Jo, en canvi, veig els jutges

de pau com una figura important dins del poble, com el més pròxim representant de la justícia dels ciutadans, i penso que en un futur no es perdrà, al contrari, es renovarà, i anirà tenint més funcions. Realment seria una llàstima que es perdés. Destaco que tot i la feina que he tingut amb les entrevistes degut a que m'havia de desplaçar a cada poble del jutge, em sento molt satisfeta, ho trobo una experiència molt interessant per un seguit de coses (...). Parlar amb persones sempre ensenya i, tenint en compte que eren jutges de pau, crec que tots ells tenien una ment molt clara i eren bones persones. No sé, quan els mirava i els escoltava no pensava en res més, només amb el que em deien: coses sobre els jutges de pau i també consells generals de la vida.”

Treballs com el de l'Aina Arboix mereixen la nostra més sincera felicitació i agraïment. Gràcies Aina pel teu interès cap als jutges de pau i per aquest magnífic treball de recerca.

Els jutjats de Lloret de Mar i Cambrils guardonats

Els jutjats de pau de Lloret de Mar i Cambrils van ser guardonats el passat 13 de desembre en el marc del Dia de la Justícia a Catalunya 2010.

Les mencions honorífiques en matèria de justícia es poden atorgar, de forma individual o col·lectiva, a les persones que hagin contribuït de manera significativa a la millora de la justícia a Catalunya.

Per tot això exposat, i de conformitat amb els articles 1.5, 3 i 4 del Decret 77/2003, de 18 de març, i per resolució JUS/3851/2010, de 23 de novembre, s'atorguen entre d'altres, les mencions honorífiques en matèria de justícia a Catalunya a:

El Jutjat de Pau de Lloret de Mar.

El Jutjat de Pau de Lloret de Mar (partit judicial de Blanes) ha tramitat amb celeritat i eficiència els expedients de judicis de faltes, cosa que ha permès la celebració durant l'any 2009 de 81 judicis de faltes, per damunt de l'activitat ordinària d'altres jutjats de pau.

El treball desenvolupat en aquest Jutjat per la titular, l'Il·lustre senyora Maria Dolors Fontseré, i pels 6 funcionaris que integren la seva plantilla, demostren una capacitat organitzativa i de tramitació d'assumptes que el fan mereixedor d'aquesta distinció.

El Jutjat de Pau de Cambrils.

El Jutjat de Pau de Cambrils (partit judicial de Reus) ha tramitat amb celeritat i eficiència els expedients de judicis de faltes, cosa que ha permès la celebració durant l'any 2009 de 80 judicis de faltes, per damunt de l'activitat ordinària d'altres jutjats de pau.

El treball desenvolupat en aquest Jutjat pel titular, l'Il·lustre senyor Àngel Díaz Manso, i pels 4 funcionaris que integren la seva plantilla, demostren una capacitat organitzativa i de tramitació d'assumptes que el fan mereixedor d'aquesta distinció.

Des de l'Associació els felicitem!

Notícies

NOU LLIBRE DE ROSA MARIA CANELA

La nostra companya Rosa Maria Canela va presentar el passat 12 de novembre, al Casal de la Fatarella, un nou llibre titulat “Bruixots de l'Aigua. Els saurins a Catalunya”.

L'acte va comptar amb la presència de Ramon Fontdevila i Subirana, director del Centre de Promoció de la Cultura Popular

i Tradicional Catalana i Carme Pelejà Anguera, alcaldessa de la Fatarella.

El llibre és una monografia sobre els saurins - les persones amb la capacitat de descobrir aigua oculta sota terra per mitjà de varetes o pèndols- a Catalunya, principalment a les comarques tarragonines, a partir dels relats de 20 saurins que segueixen en actiu. El llibre inclou una introducció històrica a la temàtica i a la relació de la nostra societat amb l'aigua, i posteriorment desglossa la presentació de la pràctica de cercar aigua per part dels saurins: iniciació, origen del seu do, estris que s'empren i llur utilització, el rituals de la cerca, pèndols, creences, supersticions... L'obra, fruit d'un treball de recerca becat pel Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana l'any 2008, ens apropa a les pràctiques dels saurins de casa nostra. 'Bruixots' que durant segles han preservat el seu art per fer aparèixer l'aigua subterrània per mitjà de pràctiques ancestrals lligades al coneixement del territori, les energies i la intuïció.

ENS HA DEIXAT EL JUTGE DE PAU DE PIRA (CONCA DE BARBERÀ)

El Sr. Anton Amill Amill va ser jutge de pau de Pira (Conca de Barberà) durant uns trenta anys. Va morir el dia 28 de gener a l'edat de 78 anys. Un home bo estimat pels seus veïns de Pira i pels companys jutges de pau. Un home conciliador per naturalesa, de tarannà afable i amics de tots. Persones com l'Anton Amill demostren com el jutge de pau és i pot ser referent de convivència i de molts valors. L'Anton servia a la pau i a la justícia, amb estima i amb convicció. Un bon exemple per a tots els que l'hem conegut.

Descansi en pau.

Els amics

Per **Josep Sardà i Roqueta**
Jutge de Pau de Tona (Osona)

Tinc la sort de tenir-ne molts i molt fermes. Ja fa molts anys que algú m'ho va dir seriosament quan encara tenia molta vida per endavant i ara, ja vell, m'adono que és una gran realitat de la que estic molt cofoi. Em van diagnosticar molts amics i poca fortuna.

En el curs de la vida he conviscut amb molta gent i amb diferents grups. Ja de petit, a l'escola, en un internat de religiosos vaig viure uns anys que han deixat petjada i des de llavors conservo un seguit d'amics que encara ens reunim per reviuire anècdotes entranyables. Alguns han quedat pel camí, però els que quedem del curs ens estimem de valent.

Més tard, com la majoria de nois em va tocar anar a l'antiga "mili"; també allà vaig fer bons amics, segurament pel fet de conviure un any i mig suportant el sol africà en condicions precàries i sota uns comandaments mediocres i barrejats amb legionaris i gent de les companyies disciplinàries del Sàhara.

No us vull amagar les sorpreses tristes. Fa quatre anys en un viatge a Mallorca vaig buscar un amic de l'escola dels perduts des de feia anys i tan sols vaig aconseguir localitzar una seva neboda que el va cuidar molt de temps quan feia tres setmanes que era mort. O el disgust d'un altre que cada Nadal tenia la delicadesa d'enviar-me una nadala de collita pròpia i jo per descuit i feina no l'hi agraiïa gairebé mai fins que fa cinc anys, desitjant reparar la falta d'atenció, l'hi vaig escriure una llarga carta el mes d'octubre per avançar-me a ell. Sorpresa: pel novembre rebo una carta de la seva esposa amb un recordatori de l'enterrament del meu amic.

Però la vida també proporciona alegries. Fa mig any que vaig recuperar un amic, igualment de l'escola al que tots creïem mort en un accident fa molts anys. A les troba-

des, fins i tot l'hi havíem resat més d'un parentostre. És una història que no puc encabir aquí però és ben real que en la darrera trobada vàrem gaudir tots d'una veritable resurrecció. Ara viu a Osona retirat.

Aquestes són les meves experiències sobre els amics. Això de l'amistat és com una collita que augmenta amb el temps i, per a mi, sobretot la dels últims anys ha estat una collita fabulosa que ha culminat amb el recolzament rebut aquests darrers mesos. Us en dono a tots les gràcies.

Em refereixo al recolzament d'un bon grapat de jutges que, el passat setembre i en el transcurs del lliurament de distincions a Torelló, van signar una adhesió a la meva candidatura per seguir sent jutge del meu municipi. No fou necessària la presentació de les signatures perquè tot es va poder solucionar a nivell municipal, però conservo amb cura les adhesions perquè em van donar suport en uns moments en què el necessitava. Gràcies a tots els que signàreu i que ja ens coneixíem i sobretot als que no conec personalment. Penseu que a Osona teniu un company jutge per al que faci falta, que us rebrà amb joia a Tona si veniu.

No cal dir que els llargs anys viscuts a Tona desenvolupant una activitat de cara al públic m'han proporcionat encara més amics. Aquests amics sumats a la fabulosa família que tinc m'han donat unes satisfaccions difícils d'expressar en un senzill escrit.

Malgrat algun entrebanc, fruit de la convivència, estic feliç en veure que als meus més de 70 anys els amics encara augmenten i això no té preu i em proporciona una gran satisfacció que no em cansaria de repetir: Tenir amics és millor que tenir fortuna, ja m'ho van dir fa anys.

Fes-te'n soci!

ASSOCIACIÓ CATALANA
EN PRO DE LA JUSTÍCIA

**Per poder tirar endavant l'Associació,
necessitem que us associeu.
Sense vosaltres no podrem millorar
la justícia de pau com ens agradaria.**

Us podeu inscriure a través de la pàgina www.acpj.cat a la secció de "fes-te'n soci".
O bé ens podeu enviar un fax al: 93 769 79 91 demanant-nos que us trametem la butlleta. Horari consultes Formació i Jurisprudència:
De dilluns a divendres de 17 a 19h. - Tel. 93 769 79 91. Sr. Carles
Dimarts i divendres de 10 a 13h. - Tel. 93 834 52 28 - Sr. Claudi
acpj@acpj.cat
www.acpj.cat

Amb el suport de la:
Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia